

III B A - Arabic

Semester – V

20BAM512 Poetry

Arabic Language

(Al-Lugha Al-Arabiyyah)

E-Content Prepared by:

Dr.K.M.A.Ahamed Zubair

Assistant Professor (SG) of Arabic,

Post Graduate and Research Department of Arabic

The New College,

Chennai – 600 014,

Tamil Nadu, India.

Arabic Language (*Al-Lugha Al-Arabiyyah*)

Dr.K.M.A.Ahamed Zubair

Assistant Professor (SG) of Arabic,

Post Graduate and Research Department of Arabic

The New College,

Chennai – 600 014,

Tamil Nadu, India.

Hafiz Ibrahim (1871–1932) was a well-known Egyptian poet, known as the Poet of the Nile, as his writings were widely revered by ordinary Egyptians. The theme of composition of this poem "Al-Lugha al- Arabiyyah" is a portrayal, which depicts the strength and peculiarities of Arabic language and also answers all accusations put forth , by reprimanding the distortions. This poem is composed in such a manner that the Arabic language started to admonish and warn his children speakers and mourns before them describing the past pride and boasting its glory. This poem registers the complaints made by its speakers in general and Arabs in particular. The accusations and allegations were ratified by its semantics, semiotic values, philological characters, eloquency, fluency, pride and glory witnessed by the Arab legends in the Pre-Islamic, Islamic and medieval periods. The Arabic language has surpassed and solved all literary and cultural allegations during its critical period i.e. the colonial period. It also appeals the reluctance of the Arab children towards the Arabic as the spoken means of communication, instead they are fond of adoption of foreign scripts in Egypt. The Arabic language calls all its children openly for taking steps to arrest its decline, otherwise there will be no survival for it. If it persists, then it has to be resurrected. The poet describes the secret of the Arabic language as الضاد لغة and the distinction of the Arabs. As the whole, this poem is written in such a manner of portraying the complaints of Arabic language, which in turn response to its readers and native speaker with clear answers, suitable examples and remedies for the maladies in terms of the existence of the Arabic language.

قصيدة اللغة العربية لشاعر النيل حافظ إبراهيم

رَجَعْتُ لِنَفْسِي فَاتَّهَمْتُ حَصَاتِي
وَنَادَيْتُ قَوْمِي فَاحْتَسَبْتُ حَيَاتِي
رَمَوْنِي بِعُقْمٍ فِي الشَّبَابِ وَلِيَتَّنِي
عَقِمْتُ فَلَمْ أَجْزَعْ لِقَوْلِ عِدَاتِي
وَلَدْتُ وَلَمَّا لَمْ أَجِدْ لِعِرَائِسِي رِجَالاً
وَأَكْفَاءً وَأَدْتُ بَنَاتِي
وَسِعْتُ كِتَابَ اللَّهِ لَفْظاً وَغَايَةً
وَمَا ضِيقْتُ عَنْ آيٍ بِهِ وَعِظَاتٍ ُ
فَكَيْفَ أَضِيقُ الْيَوْمَ عَنْ وَصْفِ آلَةٍ
وَتَنْسِيقِ أَسْمَاءٍ لِمُخْتَرَعَاتِ
أَنَا الْبَحْرُ فِي أَحْشَائِهِ الدَّرْ كَامِنِ
فَهَلْ سَاءَلُوا الْغَوَاصَ عَنْ صَدَفَاتِي
فِيَا وَيْحَكُمْ أَبْلَى وَتَبْلَى مَحَاسِنِي
وَمَنْكُمْ وَإِنْ عَزَّ الدَّوَاءُ أَسَاتِي
فَلَا تَكْلُونِي لِلزَّمَانِ فَإِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَحِينَ وَفَاتِي
أَرَى لِرِجَالِ الْغَرْبِ عِزّاً وَمَنْعَةً

وكم عَزَّ أقوامٌ بعِزِّ لغاتِ
أتوا أهلهم بالمُعْجِزاتِ تَفَنُّناً
فيا لَيْتَكُمْ تَأْتُونَ بِالْكَلِمَاتِ
أُطْرِبُكُمْ من جانبِ الغربِ ناعِبُ
يُنَادِي بِوَادِي فِي رَبِيعِ حَيَاتِي
ولو تَرْجُرُونَ الطَّيْرَ يَوْمًا عَلِمْتُمْ
بما تحته مِنْ عَثْرَةٍ وَشَتَاتِ
سَقَى اللهُ فِي بَطْنِ الْجَزِيرَةِ أَعْظَمًا
يَعِزُّ عَلَيْهَا أَنْ تَلِينَ قَنَاتِي
حَفِظَنَ وَدَادِي فِي الْبَلَى وَحَفِظْتُهُ
لَهْنٌ بِقَلْبٍ دَائِمِ الْحَسَرَاتِ
وفاخرتُ أَهْلَ الْغَرْبِ وَالشَّرْقِ مُطْرِقُ
حَيَاءً بَتْلَكَ الْأَعْظَمِ النَّخِرَاتِ
أرى كُلَّ يَوْمٍ بِالْجَرَائِدِ مَزْلَقًا
مِنْ الْقَبْرِ يَدِينِي بِغَيْرِ أُنَاةٍ
وَأَسْمَعُ لِلْكِتَابِ فِي مِصْرَ ضَجَّةً
فَاعْلَمْ أَنَّ الصَّائِحِينَ نُعَاتِي
أَيَهْجُرْنِي قَوْمِي - عفا الله عنهم
إلى لغةٍ لَمْ تَتَّصِلْ بِرِوَاةٍ

سَرَتْ لُوثَةُ الْاِفْرَنْجِ فِيهَا كَمَا سَرَى
لُعَابُ الْأَفَاعِي فِي مَسِيلِ فُرَاتِ
فَجَاءَتْ كُتُوبٌ ضَمَّ سَبْعِينَ رُقْعَةً
مَشْكَلَةً الْأَلْوَانِ مُخْتَلِفَاتِ
إِلَى مَعْشَرِ الْكُتَّابِ وَالْجَمْعُ حَافِلٌ
بَسَطْتُ رَجَائِي بَعْدَ بَسْطِ شَكَاتِي
فَإِمَّا حَيَاةٌ تَبْعُثُ الْمَيِّتَ فِي الْبَلَى
وَتُنْبِتُ فِي تِلْكَ الرُّمُوسِ رُفَاتِي
وَإِمَّا مَمَاتٌ لَا قِيَامَةَ بَعْدَهُ
مَمَاتٌ لَعَمْرِي لَمْ يُقَسَّ بِمَمَاتِ

Translation of Arabic Poem

ARABIC LANGUAGE

Poet Hafiz Ibrahim, Egypt

Rendered into English: Dr. K.M.A.Ahamed Zubair

=====

1. I remember and turned back to see,
What has happened to me.
I consider myself as useless,
I urged my community (Arabs) to activate me,
But they ignored me.

2. My enemies accused me,
I was unproductive and sterile,
Even though I produced new words, aphorisms, proverbs
and language styles; but I have not frustrated
with their accusations.

3. I was born and I am not sterile,
As I had lot of words and beautiful proverbs (synonyms and antonyms),
great partner¹ (semantics and pragmatics with soul (phonology),

¹ عرائسي – hridegroom refers to Proverbs, Synonyms, Antonyms, Semantics, Pragmatics and Phonology

I was buried, because of non-qualified people,
Behind me to safeguard.

4. Al-Quran is the proof of my existence,
I am proved of myself, taking part in al-Quran,
by words and meanings.
I am bold enough to elaborate,
to describe the numerous instructions and advices.

5. I was asked again
Am I strong enough
in identifying new things and descriptions
with present world?
in order to help my community.

6. I am like an ocean,
Hidden pearls are available in it,
I have lots of undiscovered, uninvented words
And vocabulary in my body
Is there any explorer, who can explore my treasure?

7. What a distress on you!
I have struggled for the sake of you,
You struggled for my greatness.
Certainly, you are only possessing.

The magnificent medicine to cure it.

8. Don't to be late?

Because I am waiting eagerly,

for a longtime

Certainly, I frightened on you,

Because, I will perish before you.

9. The westerners have privilege and respect,

They have power

The people of many parts are

having honours and distinctions,

pride of their languages

10. Those people are possessing,

Miracles and literary artifices.

But you (Arabic language) are also

possessing many literary artifices

and numerous words.

11. It is a clear warning to you,

Even though you have been,

delighted by the western side

It is the warning from my grave,

Calling form the spring season of my (Arabic language) age.

12. If you leave the bird,
that day you are aware
to know
What a kind of false steps and
downfalls are under it.

13. Allah has irrigated,
The abdomen of the island.
When my channel became very
Weak, softened without water.
Now it (Arabic language) was strong and respectable

14. They safeguarded my friendship
during the afflictions,
and long experiences.
I safeguarded its friendship,
In the time of grief,

15. The Westerns and Easterners
feel proud with gifts,
but those magnificent things
those things are
great disintergrated crumbles.

16. I use to witness,
In the newspaper,
regarding the decline of you (Arabic language)
they approach me since long suffering, perseverance
from the graveyard.

17. I am listening the noises from the metropolis,
The outcries or praises,
Which are due to me;
Their noises or shouting are
only my praise and description.

18. whether my people will leave me,
shun away from me,
by leaving their (Arabic) language.
Nay! may Allah forgive them,
otherwise they are not connected by any narrators

19. By the efforts of Europeans,
I leaved stained, blotted, fainted,
Which is like a wiper,
appears from the boys,
Playing the river bed of Euphrates

20. It resembles like a dress,

with seventy patches.

not easy to identify its colours,

not able to identify its identity (Arabic language),

21. concerned with people of

books and other (creeds),

My various complaints;

I am keeping before you

Explaining all put forward to you

22. As for the life is concerned,

You have to be resurrected from death,

in difficulties and afflictions.

you should grow up again from the mortal,

remains in the body of a person from tombs.

23. As for the death is concerned,

No resurrection is there for you.

It is the death of my age,

no hope is there at all, after death.

அரபி மொழி

அரபியில்: "நைல்நதிக் கவிஞன்" ஹாபிஸ் இப்ராஹிம்,
எகிப்து (1871-1932)

தமிழில் :பேரா.க.மு.அ.அஹ்மது ஜுபைர்,அரபித்துறை,
புதுக்கல்லூரி, சென்னை.

என்னை நானே திரும்பிப் பார்க்கிறேன்,
என் அரபு மக்களே, நான் என்ன பயனற்றவனா?
என்னை செயல்படுத்த வற்புறுத்தினேன்,
ஆனால் என் சமூகமோ என்னை புறக்கணித்தது.

நான் புதுச் சொற்களை உற்பத்திச் செய்தேன்,
ஆனால், நான் பிறப்பற்றவன் என சாடினர்.
பழமொழிகளும் மொழிப்பாணிகளும் கண்கூடு,
அவர்களின் குற்றச்சாட்டால் நான் விரக்தியடையவில்லை.

நான் பிறப்பெடுத்தவன், பிறப்பளிப்பவன்,
என்னுள் அருமையான சொற்களும், பொருட்களும் அடக்கம்.
"ஆனால் என்னை காக்கிறேன்" என கூறுபவர்களே,
என்னை புதைத்தார்கள்.

எனது இருப்புக்கான சாட்சியே
குர்ஆன் தான்.
அதன் சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்,
விளக்கங்களும், விரிவுரைகளும்...

"உன் அரபுச் சமூகத்திற்கு உதவியாக"
நீ மறுபடியும் உறுதியாக உள்ளாயா? " என கேட்கின்றனர்!.
"புதுச் சொற்களையும், விளக்கங்களையும் நவீன காலத்தில் உன்
சமூகத்திற்கு உன்னால் தர முடியுமா"? என வினவினர்.

நான் ஒரு கடல்,
அதில் முத்துக்கள் ஒளிந்துள்ளன.
சொற்களும், சொற்களஞ்சியங்களும் ஒளிந்துள்ளன, உன்
சமூகத்திடம் மூச்சைப்பிடித்து முத்தெடுக்கும் வித்தகர்கள் உண்டா?

ஏன் தயக்கம் கொள்கின்றீர்கள்,
நான் உங்களுக்காக போராடினேன்.
உங்களிடம் மகத்துவ மாமருந்து உள்ளது,
பயம் கொள்ளவேண்டாம்.

நான் ஆவலுடன் காத்துக்கிடக்கின்றேன்,
ஏன் இந்த தாமதம்.
ஆனால் தற்போது பயன்ங்கொள்வதே,
உனக்கு முன்பே நான் மரணித்துவிட்டால்?.

மேலை நாட்டினருக்கு ஒரு மகத்துவம் உண்டு.
உலகையே ஆட்சிப்புரிந்தவர்கள்.
தங்களின் மொழியை நேசிக்கின்றனர்.
வாழ்வில் பெருமை கொள்கின்றனர்.

இலக்கியங்களையும், கலைப்பொருட்களையும்
தாங்கள் வைத்துள்ளோம் என மேலைநாட்டினர் கூறுகின்றனர்.
அனால் அரபி மொழி அதற்கப்பாற்பட்ட கலைஞானங்களை
தன்னுள் அடக்கியுள்ளது, என நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்?.

மேற்கின் இலக்கியங்களால்,
மகிழ்ச்சியுறும் உங்களுக்கு என் எச்சரிக்கை!
என் கல்லறையிலிருந்து வரும் அறைகூவல்.
எனது அரபி மொழியின் வசந்த காலத்தை அழைக்கின்றேன்.

உங்கள் கைகளில் இருக்கும் பறவையை விட்டுவிடாதீர்கள்,
அதன்பின்பே, அப்பறவை யார் என நீ உணர்வீர்கள்!
ஐயகோ! என்ன தவறு!!
அப்பறவையின் பின்னே புலம் பெயர்ந்த உன் சமுதாயம்.

நீர்ப்பாசனமற்ற தீவை,
இறைவன் நீரிட்டு பச்சைப்பசேல் என மாற்றினான்,
நீரினால் நான் வலுப்பெற்றுவிட்டேன்.
இனி என் அரபி மொழி செம்மையாகவும், சிறப்பாகவும்...

என் சமூகத்தோடு என் நட்பு ஆழமானது,
கஷ்டக்காலங்களிலும், வருத்தங்களிலும்...
நான் அவர்களின் வருத்தங்களில்,
என் நட்பை பாதுகாத்து கொண்டுள்ளேன்.

மேற்கத்தியர்களும், கிழக்கத்தியர்களும்
தங்கள் இலக்கியப் பரிசுகளினால் களிப்புறுகின்றனர்,
ஆனால் அவ்வற்புதங்கள் சிதைந்து
நொருங்குவதை நான் கண்ணுறுகிறேன்.

அரபிமொழியின் வீழ்ச்சியினை,
நான் தினசரிகளில் கண்ணுறுகிறேன் கல்லறையிலிருந்து
தங்களை காக்கும்படி நீண்ட நெடுங்காலமாய்
என்னிடம் முறையிடுகின்றனர்.

பெருநகரமிடும் சப்தங்களும், கூக்குரல்களும்
என்னை அடைகின்றன,
அச்சப்தங்களும் கூக்குரல்களும்
எனது பாராட்டும், விளக்கமும் அன்றே, வேறல்ல.

என் சமூகம் அரபி மொழியை
விட்டு விலகுவார்களா!
ஒரு போதும் இல்லை.
ஏனெனில் அவர்கள் யாரோடும் இணையவில்லை.

யூப்ரடீஸ் நதிப்படுக்கையில், சிறுவர்கள் விளையாடும்
செத்தப்பாம்பென நான் விவரிக்கப்பட்டேன்
எனக்கு ஐரோப்பியரால் கறையும், மங்கலும், மயக்கமும் தோன்றிற்று.
ஆனால் நான் சுதாரித்துக்கொண்டேன்.

அரபி மொழியை உங்களால் அடையாளம் காணமுடியாது.
ஏனென்றால் அதனாடையில் எழுபது தைக்கப்பட்ட ஓட்டைகள்,
இதுவே என் அடையாளம்,
அரபிமொழியின் அடையாளம்.

நான் மொழி நூல்களோடும்,
வேத நூல்களோடும் தொடர்புடையவன்.
எனது புகார்களை உங்கள் முன் பதிவு செய்கின்றேன்.
அனைத்தையும் நான் உன் முன்பு விளக்குவேன்!.

வாழ்வென்பது யாதெனின்,
இறப்பிலிருந்து உயிர்த்தெழு,
சாம்பலிருந்து பிறப்பேடு,
எலும்புகளிலிருந்து மனிதனாய் பிறப்பேடு.

இறப்பென்பது யாதெனின்,
அதன்பின்பு பிறப்பே இல்லை.
நான் இறந்தால்,
உனக்கு பின்னர் பிறப்பே கிடையாது.